

La Pilastra

Revista del municipi de Bescanó

Núm 18 - Maig 2003

Telefons d'interès

AJUNTAMENT:

Oficines municipals . . .	972 44 00 05
Fax	972 44 27 02
Recaptació	972 44 26 49
Hotel d'Entitats	972 44 01 60
Piscines	972 44 28 68
Consultori sanitari	972 44 25 70
Farmàcia	972 44 00 59
Cinema Unió	972 44 01 60
Escola pública	972 44 02 28
Escola bressol	972 44 03 63
Biblioteca	972 44 07 20
Casal d'avis	972 44 07 79
Mossos d'Esquadra	088
Ambulàncies	972 41 00 10
Bombers	085

PARRÒQUIES:

Sant Llorenç de Bescanó	972 44 02 81
Sant Andreu d'Estanyol .	972 44 02 81
Sant Pere de Montfullà .	972 23 81 89
Sant Mateu de Vilanna .	972 42 08 07

Horari dels serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament

OFICINES MUNICIPALS:

De les 10 del matí a les 2 de la tarda, de dilluns a dissabte.

ASSISTENT SOCIAL:

Els dimarts, de les 9 del matí a les 2 de la tarda (millor concertar hora prèviament).

RECAPTACIÓ:

Dimarts, de les 10 a 2/4 de 2 del matí.

SERVEIS TÈCNICS:

- Aparellador: els divendres, de les 10 del matí a les 3 de la tarda i de 4 a 8.

- Arquitecte: els divendres, de la 1 del migdia a les 3 de la tarda, prèvia concertació d'hora.

Horaris autobús Bescanó-Girona

DE DILLUNS A DIVENDRES

DE BESCANÓ A GIRONA

Sortides:	7'10	8'20	10'20	13'05	15'10	16'05	18'50	20'05
Arribades:	7'25	8'35	10'35	13'20	15'25	16'20	19'05	20'20

DE GIRONA A BESCANÓ

Sortides:	7'00	9'30	11'30	13'00	15'45	17'30	19'00	20'30
Arribades:	7'15	9'45	11'45	13'15	16'00	17'45	19'15	20'45

DISSABTES FEINERS

DE BESCANÓ A GIRONA

Sortides:	8'20	10'20	15'10	16'05	20'05
Arribades:	8'35	10'35	15'25	16'20	20'20

DE GIRONA A BESCANÓ

Sortides:	7'00	9'15	11'30	13'00	17'30	19'00	20'30
Arribades:	7'15	9'30	11'45	13'15	17'45	19'15	20'45

DIUMENGES I FESTIUS

DE BESCANÓ A GIRONA

Sortides:	10'20	15'10	16'05	20'05
Arribades:	10'35	15'25	16'20	20'20

DE GIRONA A BESCANÓ

Sortides:	11'30	15'30	17'30	19'00	20'30
Arribades:	11'45	15'45	17'45	19'15	20'45

EDITA: AJUNTAMENT DE BESCANÓ

CONSELL DE REDACCIÓ: Mei Ferrer, Fina Jiménez, Joan Masoliver, Ramon Ministral, Ramon Ponsatí, Judit Frigolé, Miquel Gironès, Xavier Soler i Dolors Vilamitjana

PORTADA: Pere Duran

FOTOGRAFIES: Joan Masoliver - Anxiu

ELABORA: JJ Comunicació

IMPRIMEIX: Serveis d'imatge Bescanó

DIPÒSIT LEGAL: GI-1260-96

Amb el suport de

Diputació de Girona

Agenda

Diumenge 1 de juny, de 2003, a les 7 de la tarda, L'ESPANTA OCELLS S'HA QUEDAT SOL teatre a l'Alba.

Dimecres, 4 de juny de 2002, DEIXALLERIA MÒBIL (tot el dia a davant de les piscines).

Dissabte 7 de juny de 2003, FESTA DEL PATRONAT.

Dissabte i diumenge 14 i 15 de juny de 2003, CAMPIONAT DE FUTBOL 7 al Camp Municipal d'Esports.

Dissabte 14 de juny de 2003, FESTA DE L'AMIPA, Escola Pública Dr. Sobrequès.

Juliol de 2003, CASAL D'ESTIU.

Agost de 2003, FESTA MAJOR.

Juliol, agost i setembre, ESTIU CULTURAL, NIT DE POESIA i CINEMA A LA FRESCA.

Editorial

3

En aquest número de La Pilastra trobareu un parell d'escrits que parlen de la sardana a casa nostra i ens vénen a donar una visió ben diferents del seu estat actual de salut.

D'una banda, hi ha el reportatge que es refereix a la cloenda de la campanya "La sardana a l'escola", que va portar prop de 3.000 alumnes de 42 centres escolars gironins a la zona esportiva de Bescanó el passat 25 d'abril i que aquest curs 2002-2003 ha estat seguida per més de 8 mil escolars d'un centenar de centres docents, tots de les comarques gironines, excepte dos del Maresme i un d'Osona. Per la seva part, l'Agrupació sardanista "Avi Guillem" de Bescanó comença recordant-nos l'esplendor que va viure l'entitat en èpoques passades per acabar lamentant-se de la situació que passa en aquest moment, en què es troba que no hi ha dansaires ni gent per fer els cursets que havia vingut fent cada any i fins i tot adverteix que cada cop està ple-gant més gent de la junta, la qual cosa ha fet que no s'hagi programat res per a aquest any.

Es tracta de dos escrits fins a cert punt contradictoris, ja que, mentre el primer podria fer pensar que la sardana gaudeix d'una bona salut a les nostres comarques, el segon ens ve a demostrar tot el contrari, ja que també assenyala que la situació que viu la sardana a Bescanó no és una excepció.

La lectura que s'ha de fer, però, és que la sardana no passa el seu millor moment ni a les comarques gironines en particular ni a Catalunya en general. Ans al contrari, es troba en una situació força crítica, però que no és ni molt menys irreversible. Simplement, calen iniciatives que la incentivin entre el jovent, com és el cas de la campanya "La sardana a les escoles", que en els 7 anys que es ve fent ha permès que prop de 50.000 nens i nenes aprenguin a ballar-la i a comptar.

El que no podem fer és ignorar el problema; és a dir, cal prendre consciència que la sardana mereix una atenció especial, que hauria de començar per la reflexió personal de moltes persones que no deixen de considerar-la com un element folklòric, propi de gent gran, gairebé marginal... Un cop analitzat el problema, caldrà buscar-hi solucions, o sigui, fórmules que facin que el nostre jovent s'interessi per la sardana, ja que no hem d'oblidar que és una part fonamental del nostre patrimoni cultural i no hi ha cap poble, menys com en el cas del nostre, que som una nació sense estat, que pugui permetre's el luxe de renunciar a les seves arrels.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

AGENDA I SERVEIS	2
EDITORIAL	3
INFORMACIÓ MUNICIPAL.....	4
EL POBLE EN VIU	5
REPORTATGE	13
ESCOLA.....	16
GENT GRAN	21
ESPORTS	22
SALUT.....	26
MOSAIC	27

120 bescanonins fan un curs gratuït d'internet

Participants en el curs bàsic d'internet que es va dur a terme a l'Hotel d'Entitats de Bescanó.

Aproximadament 120 nens i nenes del poble, majoritàriament alumnes del CEIP Dr. Sobrequés, van participar en el curs bàsic d'internet que, organitzat per la Fundació Penteo i l'Ajuntament, es va dur a terme a l'Hotel d'Entitats de Bescanó el passat mes de març.

Aquest curs és totalment gratuït, té una durada de 8 hores i permet conèixer el món d'internet, els seus avantatges tant per a ús professional com domèstic i les seves aplicacions pràctiques en les tasques quotidianes. El curs, que es promou amb l'eslògan "Posa internet a la teva vid@", s'emmarca dins el Projecte Progressa de la Fundació Penteo, una entitat sense ànim de lucre fundada el 2001 que té com a objectiu promocionar i divulgar les noves tecnologies de la informació i comunicacions als municipis allunyats de les zones urbanes.

Per dur a terme el curs, la Fundació Penteo va desplaçar fins a Bescanó un professor i 10 ordinadors amb connexió a internet, que es varen instal·lar a l'Hotel d'Entitats, ubicat al número 12 del carrer de Dalt.

ENTORN DE L'ESGLÉSIA DE SANT LLORENÇ

Ja s'han acabat les obres de remodelació de l'entorn de l'església de Sant Llorenç, que també han permès restaurar l'antic safareig. A més de canviar totalment el paviment de la zona, s'hi han instal·lat fanals nous i d'altres elements del mobiliari urbà.

PARC INFANTIL DE LA PLAÇA DE LES NACIONS

Darrerament s'han renovat els jocs per a la mainada que configuren el parc infantil de la plaça de les Nacions de Bescanó.

BANCS NOUS A L'ESGLÉSIA DE SANT LLORENÇ

L'església de Sant Llorenç ja disposa de bancs nous, que han estat finançats per la Parròquia i l'Ajuntament de Bescanó.

Colla excursionista l'Isard

Durant els prop de tres anys que existeix la Colla excursionista l'Isard de Besanó ens hem anat consolidant i ampliant, portem ja un bon número de sortides. Ens hem passejat pels camins de ronda de la nostra costa, hem organitzat caminades pels voltants de Besanó i hem fet cims de la Garrotxa i el Pirineu.

El desembre del 2002, i ja per segon any consecutiu, vàrem portar el pessebre a l'ermita de Sant Grau i com l'any anterior vam ser una bona colla. Després d'un esmorzar de pa amb tomata i botifarra, en Jordi Carrera ens va cantar a tall

Col·locant el pessebre a Sant Grau.

Esmorzant entre Cadaqués i el Port de la Selva.

de nadala, una bonica cançó gallega "Negra sombra" de la gran poetessa Rosalia de Castro. Ens va servir per recordar-nos i solidaritzar-nos d'alguna manera amb el mal moment que està passant el poble galleg a causa del naufragi del petrolier "Prestige".

El diumenge 19 de gener de 2003 vàrem anar amb dos autocars fins a Cadaqués, per començar una caminada fins a Llançà, fent parada a Port de la Selva. Tot i que la caminada va ser força llarga, tothom va gaudir d'unes magnífiques vistes.

El 23 de febrer estava previst pujar al pic de la Dona a sobre Vall-Ter, però a causa del mal temps, es va ajornar. Al cap de quinze dies i amb més bon temps, vàrem fer el cim malgrat que, a causa de l'abundant neu que encara hi havia, vam

Membres de la colla al cim del Taga, de 2.035 metres.

El cim del pic de la Dona, de 2.705 metres.

necessitar l'ajuda de raquetes i grampons.

El passat 23 de març vàrem pujar el Taga pel costat d'Ogassa. Prop del cim encara quedaven congestes de neu. El dia era esplèndid i la vista del Pirineu nevad fantàstica. Un cop a dalt, tota la colla vàrem signar un manifest a favor de la Pau.

La Colla excursionista l'Isard no s'atura, per aquests últims dies teníem previstes una sortida al Matagalls (Montseny), una pujada al Costabona (Ripollès) i una sortida de tres dies per Setmana Santa on preteníem pujar, si el temps ho permetia, el Montarto que, amb els seus 2.830 metres, és el pic més alt de la Vall d'Aran. En el proper número de La Pilastra ja us ho explicarem.

ANDREU BATALLÉ SOMS

Tres moments de la nostra Coral

Afable aniversari

Quan hom té un compromís el sol despatxar amb unes paraules amables i escaients. D'això se'n diu quedar bé. Però quan hom té un profund sentit d'agraïment i admiració envers una persona, aleshores es necessiten més que paraules. Es necessiten fets palpables. En arribar l'aniversari del pare o de la mare i també de persones estimades no ens limitem al conegut: "per molts anys". L'acompanyem joiosos amb un obsequi. Aquell present que sabem que els ha d'agradar.

Vet aquí, doncs, que el propassat 29 de desembre Anna Cabané i Costa, la nostra senyoreta, tan coneguda i estimada a Bescanó, va complir 90 anys, circumstància que la Coral Josep Ruhí de Bescanó va aprofitar per fer-li patent una ferma amistat i el més sincer agraïment a la seva incansable labor com a mestra. Ho feren amb el que els és propi: un concert. No cal dir que la senyoreta el va rebre amb visible emoció incontinguda, que la coral va cantar amb la mà al cor i que les germanes responsables de la institució "les Vetes" els obsequiaren amb unes atencions que ells creuen que no es mereixen.

Fets com aquest són els que poc a poc, pas a pas, van configurant el tarannà de les institucions. És el que digué el poeta: "Caminante no hay camino, se hace camino al andar!".

Caminant entre el Port de la Selva i Llançà.

El concert d'agraïment a la mestra Anna Cabané va tenir lloc a les Vetes, la institució on resideix.

Concert de Sant Esteve

Enguany la Coral ens sorprengué. Estrenaren uniforme. Delicat i escaient. Feien goig de veure i també de sentir. Voldríem destacar, de la primera part, tres obres: "Una vila vora el Ter", "Ciutat de parella" i "la Bamba". Varen ésser dites amb perfecta quadratura, un bon control de color i de so. Per dir-ho en una paraula, sentírem un exemple de com es canta a un cert nivell.

Molts qualifiquen "la Bamba" de música amable i lleugera. Bajanades. La nostra coral va desmentir-ho atacant impetuosament tot el tempestuós contingut de la partícula, cosa que els va permetre lluir la virtuositat que aquest tipus de música imposa.

La segona part del concert fou majorment composta per obres nadalenques. Un "Fum, fum, fum" tan atrevit com "El dimoni escuat" ens demostraren les possibilitats de color que tenen les nostres nades. No hi va faltar Bach amb el "Si el món és ple de gebre", tota una debilitat amb la qual cada any ens obsequia la nostra coral. Bach és Bach, més ben dit: Bach només és Bach. Quina meravella!

El concert es va acabar amb el Salm 150 de Cèsar Franck. Digueren aquesta obra amb tots els ets i uts. Alguns oients varen acabar a la punta del seient amb sobredosi d'adrenalina.

Ja en el bis, ens sorprengueren amb una peça zulú. Un Hosanna rabiosament modern, ben cantat i que va penetrar al cor de tots els oients, els quals s'uniren amb entusiasme a la pròpia coral per rematar el concert.

Felicitats!

Compromís per la pau

No voldríem tancar aquesta ressenya sense esmentar la presència d'un gran nombre de components de la nostra coral a la trobada per la pau que tingué lloc el 15 de març a la Catedral de Girona.

El racó dels contes

Seguint amb la campanya de foment de la lectura a les biblioteques, els dies 17 i 31 de gener, 14 i 28 de febrer i 14 i 28 de març, els actors i actrius del Centre de Teatre el Galliner, de Girona, van explicar contes a la Biblioteca municipal de Besanó.

Durant el tercer trimestre del curs també es faran aquestes sessions els dies 11 i 25 d'abril, 9 i 23 de maig i finalitzaran el 6 de juny.

La campanya "El racó del conte" segueix tenint molt bona resposta dels més petits i és seguida per una trentena de persones per sessió.

La Pepa explicant contes als nens de la biblioteca, el dia 28 de març.

La crisi de l'Agrupació Sardanista Avi Guillem

No fa pas tant que l'Agrupació Sardanista Avi Guillem lluiïa a les trobades infantils amb dues rotllanes. Els més grans feien goig amb els punts lliures i els més petits puntejaven amb gràcia.

Anualment el nostre poble donava la benvinguda a altres colles i amb elles gaudíem de la nostra trobada.

Els monitors de l'Agrupació tenien feina a fer cursos per a adults i per a la mainada i celebraven ben animosament les cloendes, esperant retrobar-se amb els dansaires a la nova temporada.

Juntament amb la Federació Sardanista, celebràvem al nostre poble l'acte commemoratiu per als membres fundadors de les trobades infantils, on es va homenatjar el nostre "Avi Guillem".

Fins i tot ens vàrem aventurar a enregistrar un CD amb la

col·laboració de l'Ajuntament de Bescanó, la Diputació de Girona, el Consell Comarcal del Gironès i la Caixa, i no fora poca cosa, perquè "Sardanes a Bescanó" va ser interpretat per La Principal de la Bisbal, cobla que va fer la presentació del disc compacte al nostre poble en un acte molt emotiu per a tots aquells que estimem la sardana. Eren temps gloriosos.

Durant l'any també es programaven audicions i ball, així com la Castanyada i la Nit de la Sardana que, amb més o menys sort, ens anaven ajudant a mantenir una mica el caliu sardanista a Bescanó.

On és ara l'Agrupació Sardanista Avi Guillem?

No hi ha res que motivi més a la junta de qualsevol associació que tenir molta feina, però, què fa una agrupació sardanista que es queda sense dansaires? I quan els membres de la junta van plegant?

De cop i volta no hi ha gent per poder fer els cursets. Ja no hi ha sortides a les trobades infantils i no tindria sentit organitzar la nostra pròpia trobada.

No és cap consol anar a les reunions de la Federació Sardanista i saber que Bescanó no és una excepció i que la sardana no passa un bon moment.

Amb tot això la Junta no pot seguir endavant, quedem pocs i alguns no hi podem dedicar el mateix temps que abans, falta renovació, l'entrada de gent nova. Això ens ha portat a no programar res aquest any i com molts sabeu, fa temps que tampoc no cobrem els rebuts als socis.

Els membres de la Junta creiem que era necessari aclarir que no volem deixar que tot plegat quedi en el passat. De vegades una planta esmorteïda només necessita terra nova i un xic d'aigua per revifar. Possiblement el grapat de terra nova serien una colla de nous dansaires i les gotes d'aigua gent amb ganes de donar un cop de mà a la junta actual.

LA JUNTA

Disfresses premiades en el Carnaval 2003

Les tres disfresses premiades en cadascuna de les tres categories del concurs organitzat amb motiu de la celebració del Carnaval a Bescanó van ser les següents:

• PREMIS INDIVIDUALS

1-Pallasso

La disfressa Primitius, que va obtenir el tercer premi de la categoria parelles.

2-Caixa regal
3-Caputxeta

• PREMIS PARELLES

1-Vaixell Mississipi
2-Espantaocells
3-Primitius

• PREMIS COMPARSES

1-Trabucaires
2-Arlequins
3-Miró

El concurs i la desfilada es van desenvolupar el dissabte dia 8 de març, a la tarda, al Pati de l'Alba, on també va actuar el grup d'animació infantil *Pentina el Gat* i va haver-hi una xocolatada per a tots els assistents.

Els nombrosos participants ja s'havien concentrat a les 4 de la tarda a la plaça del Mil·lenari, on va començar la cercavila de disfresses que va recórrer els carrers Vilanova, Assumpta, i de Dalt abans de cloure el recorregut al Prat de l'Alba.

Com és habitual, els actes amb què es va celebrar el Carnaval del 2003 a Bescanó van ser organitzats per la comissió de festes Festes a: bescanó! amb la col·laboració de l'Ajuntament.

Cal recordar que les tres millors disfresses de cadascuna de les tres categories -individuals, parelles i comparses- van rebre un trofeu acreditatiu.

8a Fira de l'Embotit

El passat diumenge dia 6 d'abril celebràvem la 8a Fira de l'Embotit. Després que durant tota la setmana ens hagués visitat la pluja, quan va arribar el cap de setmana el bon temps ens va acompanyar. Serà perquè venia la Fira de l'Embotit? La qüestió és que va fer un dia primaveral esplèndid. Podem afirmar que l'èxit de públic va ser molt satisfactori i pel que ens van dir els que van muntar parades, les vendes van ser bones. Finalment, van haver-hi unes 70 parades, de les quals 25 eren d'embotits i les altres de productes d'alimentació artesanals. A més, hi havia atraccions infantils per a la mainada.

Aquest diumenge d'abril Bescanó va ser la capital de l'embotit per un dia i la vila es va emplenar a vessar de gent.

A banda de la ja tradicional carn de perol amb les botifarres i els greixons, aquest any també vàrem poder gaudir de "la Dolça de Bescanó", que consistia en la degustació de botifarra dolça que, per cert, també va tenir una gran acceptació.

Al voltant de 240 puntaires es van aplegar a Bescanó amb motiu de la celebració de la Fira.

Parades de la Fira de l'Embotit d'enguany.

Una de les novetats més importants que ofería l'edició d'enguany de la Fira era el self-service que es va organitzar al pati del teatre per servir menús infantils i per a adults al preu de 6 i 10 euros, respectivament. Estava previst servir uns 650 menús i la veritat és que si n'haguessin tingut més de preparats, més n'haguessin servit; però ja se sap, la primera vegada s'ha d'assegurar la novetat.

També vàrem poder gaudir un any més de la sempre interessant i espectacular exposició "Porkomania", on enguany es van poder admirar més de 2.500 peces procedents de 7 col·leccionistes particulars. En aquesta mostra, que enguany

arribava a la seva 6a edició, hi podíem trobar la figura del porc, en diferents formes i dissenys, en tasses, samarretes, davantals, figures de materials diversos,... i fins i tot porcs voladors.

Enguany els nens i nenes del col·legi de Bescanó també hi van voler dir la seva i van col·laborar amb l'exposició fent nombroses representacions del porc. Una mostra on predominava la llibertat d'idees, ja que s'hi podia veure la figura d'aquest animal dibuixat de totes les maneres.

A més, vam poder escoltar i ballar sardanes, riure i jugar amb en el grup d'animació infantil d'en Jordi Tonietti i observar com les colles castelleres dels Marrecs de Salt, els Castellers de l'Albera i els Xerrics d'Olot s'esmerçaven a ensenyar-nos fins on eren capaços d'arribar fent castells.

Així mateix, a l'edició d'aquest any de la Fira hi va haver una concentració de puntaires de diferents localitats de les comarques gironines, la 4a Passejada i exposició de motos d'època i l'exposició del Museu Etnològic.

Esperem que el diumenge abans de Rams de l'any vinent, Bescanó pugui tornar a ser el referent de l'embotit i que puguem dir altre cop que la nostra vila ha tornat a ser la capital de l'embotit.

SANTI

La mainada s'ho va passar d'allò més bé amb l'espectacle infantil a càrrec del grup d'animació d'en Jordi Tonietti.

L'excursió de tractors antics va recórrer diversos indrets del municipi de Bescanó.

Excursió amb tractors antics

L'Associació d'amics dels tractors i màquines antigues de Girona, amb la col·laboració de diferents ajuntaments, entre ells el de Bescanó, i la Caixa de Girona, va organitzar el passat cap de setmana dels dies 5 i 6 d'abril una excursió amb tractors antics sense direcció assistida a Sant Grau, Santa Àfra i Rocacorba, que va recórrer i es va aturar a diferents indrets del nostre municipi.

L'excursió, que tenia el punt de sortida i d'arribada a Vilablareix, es va dur a terme en dues etapes, la primera, que es va cobrir el dissabte, va permetre que els participants, prèvia concentració a Vilablareix, passessin per Aiguaviva, Estanyol, Mas Lluñés, on s'aturaren a esmorzar, Vilanna, on visitaren la creu i el pou del glaç, Constantins, Sant Grau, Ginestar i Santa Àfra, on van sopar i es quedaren a dormir. L'endemà, van passar per Sant Gregori, on esmorzaren, Canet d'Adri, Biert, Rocacorba, Biert, Adri, Canet d'Adri, on van dinar, Cartellà, Sant Gregori, Salt i Vilablareix, on van posar fi a l'excursió.

Tractors antics a la Creu de Vilanna.

Participants a l'excursió al pou del glaç de Vilanna.

Foto de grup dels assistents a la inauguració del monument als donants de sang.

Simbolismes

Dimecres 9 d'abril de 2003. Totes les cadenes de televisió estan donant les imatges de l'entrada de les forces de la coalició Estats Units-Regne Unit a la capital de l'Iraq, Bagdad. La guerra que més del 90% de la població catalana no volia i que ha fet que el "no a la guerra" hagi estat un crit gairebé unànim al nostre país, s'està acabant. Els milers de morts, civils o militars, que aquesta guerra ha ocasionat no els sabrem mai, però sí que hem vist l'enderroc d'un dels símbols del dictador Saddam Hussein (que tampoc ningú no volia), en una de les places més centrals d'aquesta ciutat. Per això i com a magnífic contrapunt, volem agrair més que mai al nostre Ajuntament haver fet possible un altre tipus de símbol, el de la generositat dels donants de sang de Bescanó. Tots sabem que el nostre poble és molt ric en associacions i col·lectius que, com nosaltres, mereixen igual o més aquesta distinció. Per això ens agradaria pensar i desitjar que en aquest monument s'hi veiessin reflectits tots els que treballen per tenir un poble capdavanter amb veïnatge, civisme i solidaritat, tal com queda gravat en el tema que il·lustra el peu del nostre (de tots) monument. "De tot cor...". Cal destacar que el monument, instal·lat als jardins de davant del Casal d'Avis, es va inaugurar oficialment el passat 1 de març en un acte que va comptar amb l'assistència, entre d'altres, de l'alcalde Xavier Soy, i que es va completar amb un concert de música tradicional catalana a càrrec del grup *Groullers* i d'un aperitiu per a tots els assistents. Per acabar, cal recordar que la darrera jornada de donació de sang organitzada per la Germandat a Bescanó va tenir a les escoles del poble el 28 de desembre de l'any passat.

NARCÍS I GLÒRIA
DELEGATS DE BESCANÓ DE LA GERMANDAT

3a Mostra de Teatre Jove - Bescanó 2003

El Teatre Municipal Alba Bescanonina acollirà els mesos de maig i juny d'enguany quatre representacions teatrals incloses dins la 3a Mostra de Teatre Jove, organitzada per l'Agrupació teatral de les comarques gironines amb la col·laboració de la Diputació de Girona, la Secretaria General de Joventut de la Generalitat i l'Ajuntament de Bescanó.

La primera representació tindrà lloc el diumenge 11 de maig, a partir de les 7 de la tarda, i anirà a càrrec de la companyia *Pocapuc Teatre*, que representarà l'obra "Palestina". Sis dies més tard, el dissabte 17 de maig, a 2/4 de 10 del vespre, la companyia *En Fi Teatre* escenificarà "L'esperit burleta", i el diumenge dia 24 del mateix mes, també a 2/4 de 10 del vespre, la companyia *La instable de l'aula* representarà l'obra "La guardiola".

La darrera representació anirà a càrrec de la companyia *Trinòigs Teatre*, que escenificarà l'obra "L'espantaocells s'ha quedat sol" el diumenge 1 de juny, a partir de les 7 de la tarda.

En totes quatre representacions les entrades costaran 3 euros.

La cloenda de la campanya "La sardana a les escoles" porta prop de 3.000 nens a Bescanó

Un total 2.937 nens i nenes de 42 centres escolars de les comarques gironines van participar el passat divendres en els actes organitzats a la zona esportiva de Bescanó amb motiu de la cloenda de la campanya "La sardana a l'escola", que aquest curs 2002-2003 ha arribat a la seva 7a edició i ha comptat amb la participació d'un total de 8.017 alumnes gironins

Els prop de 3.000 escolars i els 213 professors-acompanyants van desplaçar-se des dels seus municipis d'origen fins a Bescanó en 65 autocars, on ja els hi esperaven els 75 alumnes de Cicle Mitjà (3r i 4t de primària) del CEIP Dr. Sobrequés.

Al matí, i després d'esmorzar, i gaudir de l'animació musical del grup *Mitja-Nota*, els escolars van participar en els diferents jocs fets amb materials de reciclatge del muntatge "Gargot de Joc" del grup d'animació infantil *Guixot de 8*.

Poc després de seguir els diferents par-

laments, al migdia, hi va haver una ballada de sardanes, amb exhibició de colles sardanistes de les comarques gironines acompanyades per la cobla *Amoga*, amb comentaris i explicacions de Jaume Plana. Concretament, es va ballar les sardanes: "La sardana a l'escola", de Miquel Tudela; "La Flama de la Sardana", de T. Gil i Membrado, "Cap de Creus", de R. Cabrisas, i una sardana d'exhibició amb punts variats.

Després de dinar a la mateixa zona esportiva de Bescanó, de les 2 a les 4 de la tarda va haver-hi ball i gresca

amb *Jordi Toniatti i Cia*, una actuació que va posar fi a l'acte de cloenda.

S'ha de destacar que el curs 2002-2003 han participat en la campanya "La sardana a l'escola" un total de 8.017 alumnes de 104 centres docents de les comarques gironines més Osona i El Maresme.

Concretament, la distribució comarcal alumnes i escoles participants a la campanya enguany ha estat la següent:

- Alt Empordà: 1.472 alumnes de 20 escoles.
- Baix Empordà: 1.900 escolars de 19 centres.
- La Cerdanya: 111 alumnes de 4 escoles.
- La Garrotxa: 259 escolars de 6 centres.
- El Gironès: 2.006 alumnes de 21 escoles.
- El Pla de l'Estany: 488 escolars de 8 centres.
- El Ripollès: 199 alumnes de 5 escoles.
- La Selva: 1.256 escolars de 18 centres.
- El Maresme: 260 alumnes de 2 escoles.
- Osona: 30 escolars d'1 centre.

La sardana a l'escola

Era l'any 1997. Parlant dels esforços esmerçats per diversos sardanistes significats, entre ells la locutora gironina Francina Boris, que havien llançat al seu moment una campanya d'ensenyament de la nostra dansa a les escoles, molta gent preocupada pel tema s'adonava que aquestes classes, en deixar-se a la voluntat de la mainada o dels seus pares, no obtenien la màxima eficàcia. Arribaven, només, a una part de l'alumnat.

Calia, semblava, una major implicació dels mestres i dels consells escolars i la inclusió de l'ensenyament de

la sardana dins del currículum escolar aprofitant els apartats on tenia perfectament cabuda: l'educació corporal (la rítmica), la música, les ciències socials (la història, la dimensió artística, els valors cívics), la matemàtica (exercicis de comptar i repartir en el capítol dedicat a "múltiples i divisors"), etc. D'aquesta manera tots els alumnes adquiririen coneixements sobre la dansa i no la veurien com una cosa estranya. Que el dia de demà fossin sardanistes o no, ja quedava al seu albir. També s'insistia que no tot estava a ensenyar a puntejar. S'hi havia d'arribar de forma amena, divertida, variada, inventant jocs, explicant històries, posant música o escoltant-ne, ballant, etc.

Al l'Àrea d'Ensenyament i Cultura de la Diputació de Girona aquestes inquietuds van tenir ressò i es va formar un nucli integrat per representants dels esbarts, dels aplecs, de les trobades infantils i de les colles sardanistes, a més dels polítics de la institució promotora. Es va connectar amb alguns mestres, i es va decidir fer una experiència pilot, amb una convocatòria d'ajudes a les escoles que acceptessin fer l'assaig. S'hi enviarien monitors preparats amb aquesta finalitat, als quals es van impartir algunes sessions formatives amb instruccions especials.

En principi, l'experiència es va realitzar a la comarca del Gironès. Va ser un èxit. S'hi van apuntar 16 escoles amb un total de 2.100 alumnes.

Davant d'aquest fet, tan bon punt s'inicià el curs escolar 1997-98, es va estendre l'experiència a totes les comarques gironines. Ara ja es va afegir al patrocini la Generalitat, a través de la delegació del Departament de Cultura. Calia reunir, entre ambdues institucions, els vuit milions de pessetes que la campanya costava. Foren 99 les escoles inscrites, amb un total de 10.027 alumnes, que va suposar enviar a totes les escoles apuntades, combinant bé els horaris, un total de 125 monitors. Això posà en evidència, també, que s'havia d'aconseguir tenir un planter de monitors ampli, renovat, ben format pedagògicament, amb bons recursos, i es van començar també a fer cursos per treure el carnet de monitor, encarregats a professorat de la Federació Sardanista de Catalunya. Aquests cursos han seguit anualment i han estat reconeguts fins i tot amb crèdits per part de la Universitat de Girona. A hores d'ara s'han format un centenar de monitors nous. Pel que fa a recursos, es va comptar amb els coneixements de diverses mestres que, individualment, ja havien treballat el tema. Joaquim Massa, de Cassà, i Mireia Bosch i Xavier Colon,

VIÈ Concurs Literari Bescanó 2003

Transcrivim a continuació les obres premiades en el VIè Concurs Literari Bescanó, corresponent a l'edició d'aquest any 2003, dins les diferents subcategories de l'apartat reservat als alumnes del CEIP Sobrequés, que han estat les següents:

- Categoria B: "*L'aniversari de la princesa*" d'Anna Xargay, "*L'home de la prehistòria*" d'Ernest Prat, "*El ratolí petit*" d'Aleix Ortega i "*El mico Joan*" de Miquel Torrent.
- Categoria C: "*La rosa lila*" de Mireia Campasol, "*En Jordi i la flor*" de Neus Malagelada, "*La Sara i la neu*" de Judith Casellas i "*La Filuxa constipada*" d'la Joanmiquel.
- Categoria D: "*L'ocell que volia ser un gat*" de Maria Noguer, "*El guardià de paraules*" d'Irene Prunell, "*El pallaso divertit*" d'Anna Figueras i "*El coixí màgic*" de M. Dolors Jou.
- Categoria E: "*Els nassos imaginaris*" d'Eloi de la O Ruiz, "*El regne de les fruites*" d'Adrià Corella, "*Perduts als Pirineus*" de Gala Jaile i "*Es amos de l'aigua*" de Josep Batchelli.

Categoria B

L'aniversari de la princesa

Hi havia una vegada una princesa que es deia Aurora, tenia els cabells rossos i rinxolats, els ulls blaus i els llavis vermells com la sang.

Un dia va anar amb la reina i li va dir:

- *Avui faig 7 anys.*

La reina va dir:

- *Farem una festa per celebrar-ho.*

Uns bandolers van segrestar la princesa, però va aconseguir escapar-se.

Ho van celebrar i s'ho van passar molt bé, van convidar a tot el poblat, van fer gresca, van sopar, ballar i tot era genial.

Van viure feliços i van menjar anissos.

ANNA XARGAY SOLER

L'home de la prehistòria

Hi havia una vegada un home de la prehistòria. Portava una barba molt llarga, els cabells molt llargs i un vestit de pell.

Un dia, mentre tallava l'herba, va veure una cova de mamuts i va sentir un soroll. Era la mare mamut.

L'home va anar a la seva casa a buscar una llança. Va tornar a la cova de la mare mamut, però el va atacar i tot seguit el va deixar.

L'home va tornar a tallar herba i quan va acabar va anar a dinar.

ERNEST PRAT GARRIGA

El ratolí petit

Una vegada hi havia un ratolí gran i un ratolí petit.

Un dia van trobar un formatge molt gran i se'l volien menjar. Però va venir un conill i els el volia prendre.

El conill els va dir que farien una cursa i el guanyador es menjaria el formatge.

Però el ratolí petit va passar per un forat i va guanyar la cursa i es va menjar aquell formatge tan gran.

ALEIX ORTEGA CONDOM

Miquel Torrent, Aleix Ortega, Ernest Prat i Anna Xargay.

El mico Joan

Una vegada hi havia un mico que vivia al bosc, es deia Joan, tenia la cua molt llarga i era entremaliat.

Vivia amb els seus pares, que eren molt amables.

Un matí uns homes se'l volien emportar, el mico saltà pels arbres però el van atrapar amb una trampa per micos salvatges.

Aquell caçador, que era molt dolent, havia agafat milers de mones. El mico estava molt trist i també patia tant i tant que tenia la pell de gallina.

Els pares del mico també patien, però al final el van poder rescatar i van anar a la selva i van viure feliços.

MIQUEL TORRENT MAS

Categoria C

La rosa lila

Una vegada hi havia un mercader que tenia tres fills i tres filles. Una de les filles tenia el cabell marró i la pell clara i era molt xula. Una altra filla tenia el cabell negre i la pell blanca i també era xula. La tercera era rossa i tenia la pell blanca però no era tan xula com les seves germanes. Li agradava llegir i cuidar el seu pare i es deia Fantasbla. Vivien a Mallorca.

Un dia van perdre tots els diners i van quedar pobres. La Fantasbla no estava gaire acostumada a treballar, però s'hi va anar acostumant.

Un dia, el vint-i-tres de gener, va passar un vaixell mercant. El mercader, abans de marxar, va dir a les tres filles si volen que els portés alguna cosa. Les dues filles xules van demanar joies i vestits i la Fantasbla va dir que volia una rosa lila. Quan van sentir això, les dues germanes es van fer un tip de riure.

El pare se'n va anar. Quan feia dos dies que navegava, hi va haver una tempesta. El vaixell es va enfonsar i només es va salvar ell. Va anar a parar a una costa, es va fer de nit, pensant que es moriria pels llops o per la gana, va arribar a un castell.

Va trucar a la porta. No hi havia ningú i va entrar. Hi havia la taula parada, va menjar sense parar i després va anar a dormir. Quan es va fer de dia, va anar al pati del palau i va veure unes roses liles. Va recordar el que li feia il·lusió a la Fantasbla i en va agafar una.

De sobte va aparèixer un príncep i li va dir:

- T'he salvat i m'ho pagues arrancant les roses del meu jardí. Per això hauries de morir. Ves a la teva habitació i jo faré que apareguis a casa teva. Però recorda que hauràs de morir.

Quan va ser a casa seva, va explicar tot el que li havia passat als seus fills. Quan la Fantasbla va sentir això, va anar corrent al castell. Quan va arribar allà la noia, el príncep es va enamorar.

MIREIA CAMPASOL RIERA

En Jordi i la flor

Hi havia una vegada un noi que era pagès i es deia Jordi. Tenia el cabell ros i els ulls blaus. També tenia dos filles i un fill. La seva dona es deia Roser.

Un dia en Jordi estava sembrant el part i es va trobar una flor. La flor era molt bonica. No havia vist mai una flor tan i tan bonica. La flor li va preguntar:

- On estic?

Judith Casellas, Neus Malagelada, la Joanmiquel i Mireia Campasol.

- Estàs al meu camp.
- I tu qui ets?
- Jo em dic Jordi, i tu, com et dius?
- Jo em dic Claret.
- Saps que ets molt bonica.
- Ningú no m'ho ha dit mai.

La flor era màgica i la Claret va dir:

- Et donaré un desig.
- Què ets màgica?
- Sí, jo sóc màgica.
- Quins desitjos puc demanar? Ah ja ho sé, el primer desig és un tractor.

El tractor va aparèixer.

Després va anar a casa seva i li va explicar que la flor era màgica. La Roser va dir:

- Què a mi també em pot fer un desig?
- Sí, el desig que tu vulguis.
- Ah, ja sé què podria demanar: un vestit.
- Aquí el tens.

I en Jordi i la Roser van dir desitjos sempre més.

NEUS MALAGELADA ROBLDILLO

La Sara i la neu

Hi havia una vegada una nena que es deia Sara. Vestia amb un buf i una mica abrigada perquè li agradava molt la neu. La roba que portava a sota era una camiseta molt i molt prima, la que portava al cim era més gruixudeta i la del cim del tot era molt més gruixuda. La seva il·lusió era que nevés.

Un dia mentre estava a l'escola va nevar. Es va posar tan i tan contenta que va plorar. Quan eren les cinc, que era l'hora de plegar, va veure molta neu i es va posar molt contenta.

Se'n va anar cap a casa perquè tenia un pati. Però quan va arribar a la porta de casa va veure una amiga seva. L'amiga li va preguntar:

- Puc venir a jugar a casa teva?
- Sí.

Quan van entrar a la casa van preguntar a la mare de la Sara si podien anar a fora al pati.

- Sí -va dir la mare- però us heu de posar la jaqueta.
- D'acord mare -van dir.

Van fer un ninot de neu i feien guerres de boles de neu.

Quan la mare va anar a veure com estaven, li van tirar una bola de neu a la cara. Llavors van jugar amb la mare.

Al cap d'una estona s'avorrien i van a anar a esquiar pels carrers que feien baixada.

S'ho passaven molt, molt bé! La Sara va plorar d'emoció. Van tornar a casa de la Sara i de la seva mare.

JUDITH CASELLAS RAFEL

La Filuxa constipada

Fa tres, quatre dies, la bruixa Filuxa era una bruixa desdentada amb deu berrugues al cul i ungles d'un pam.

Un dia una mare va cridar la Filuxa perquè la seva filla no es portava bé. Era un dia de neu i la Filuxa ja no podia més. I va dir:

- Val més que me'n torni a casa.

Però l'escombra no va resistir el pes de la neu i va caure.

Es va trobar al llit de casa seva perquè el vell bruixot li havia portat. Li va fer el sopar i li va dir adéu.

La bruixa Filuxa va dir sospirant:

- Hauré de cridar el metge perquè em curi.

Va cridar tots els bruixots metge que coneixia menys un que es deia Galió.

Els bruixots metge no encertaven què tenia.

Al final va trucar a en Galió, que li a saber dir què tenia.

Era tan estrany el nom que tenia la malaltia: pneumònia.

En Galió li va donar un xarop verd i es va curar al cap de dos segons.

IA JOANMIQUEL RAMIÓ

Categoria D

L'ocell que volia ser un gat

Fa tres anys en un petit poble, que es deia Vilallonga, hi havia un ocell de color blanc i amb les ales grises. Aquell ocell no podia volar perquè un nen li va fer mal en una ala. L'ocell un dia es va trobar un gat i li va dir:

- Escolta maco, em pots ajudar? És que tinc un problema.
- I quin és aquest problema? -respon el gat.
- Que un nen m'ha fet mal en una ala i ara no puc volar -replika l'ocell.
- Mira, si vens amb mi t'ajudaré.
- Vinc amb tu!

L'ocell va pujar damunt l'esquena del gat i des d'aquell moment es van fer tan amics que eren inseparables.

Passaven totes les hores del dia junts.

Un dia, de cop i volta, l'ocell va decidir que volia ser com el seu amic: un gat. Va deixar de volar i es passava el dia caminant de quatre potes, caçava rates, miolava i fins i tot es va posar uns bigotis postissos. Tothom quan el veia s'espantaven i xisclaven d'allò més.

Un dia, quan l'ocell anava tranquil·lament al seu cau va aparèixer un gat, mort de gana, que se'l volia cruspitar. L'ocell va començar a córrer però el gat anava més ràpid. Quan ja l'estava a punt d'atrapar, l'ocell va començar a volar. La seva ala ja estava curada.

Des de dalt el cel, l'ocell es va adonar que era molt divertit volar i que els gats no ho podien fer.

Per això, des d'aquell moment l'ocell només es un gat per "CARNESTOLTES".

MARIA NOGUER LLAGOSTERA

El guardià de les paraules

Una vegada hi havia un senyor que era un dibuix animat. Es va trobar un nen que estava perdut en una biblioteca molt gran i no sabia com sortir.

El dibuix animat li va dir que si volia sortir de la biblioteca havia de superar tres proves: l'aventura, la fantasia i el terror.

Es va trobar l'aventura. La prova de l'aventura era estar amb uns pirates que li van dir que escorcollés un llibre. En el llibre el nen hi va trobar moltes joguines, un carnet de biblioteca, un clau i un bitllet. El capità dels pirates va exclamar:

- Un bitllet! Ens el podem quedar?

El nen els va dir que sí.

Després va trobar la fantasia i li va dir al nen quina era la cosa que li agradaria més del món. El nen li va dir que li agradaria sortir de la biblioteca.

- Oh! nosaltres també volem sortir d'aquí -va dir la fantasia.

L'aventura va proposar buscar en un llibre. El nen el va agafar, el va obrir i de dins el llibre va sortir un gos molt enrabiat i es van arrencar a córrer.

Van trobar un forat i van entrar-hi, es van salvar, però encara estaven a la biblioteca. Estaven en el terror de la biblioteca i el nen va veure la paraula "EXIT" i va cridar:

- Mireu! la sortida!, però era la casa del terror. Per sortir havien de travessar la casa.

Van trucar el timbre i va baixar el llibre terror de dalt i va exclamar Aaaaahhh! i després van entrar-hi. El terror va dir:

- No, no hi entreu!

l'aventura va dir:

- Per què?

El terror va respondre:

- Perquè hi ha dimonis, fantasmes i moltes coses de terror que fan por.

Van entrar-hi i el terror es va mirar en un mirall trencat i va cridar:

- Aaahhh! Espereu-me!

Van anar a la sala de pocions, es va beure una verí, es va transformar en un monstre i tots quatre van passar molta por. Al final van veure que estaven a l'altre cantó de la casa. Can tornar a veure la paraula "EXIT" i van poder sortir.

IRENE PRUNELL BADOSA

Maria Dolors Jou, Anna Figueras, Irene Prunell i Maria Noguer.

El pallasso divertit

Fa molt poc temps en un poble llunyà hi havia un pallasso molt divertit que sempre feia riure els nens i les nenes.

Un dia mentre passejava en una botiga va veure un llibre, però aquell llibre no era normal, era un llibre de màgia. El pallasso va pensar que li aniria bé per fer riure als nens. Va buscar i va trobar una pàgina que deia: TRANSFORMACIÓ.

Un quants dies més tard va anar a l'aeroport; el pallasso va veure que no hi havia avions, només un helicòpter. Va rumiar i rumiar i l'únic que se li va ocórrer va ser transformar l'helicòpter en avió. Va buscar el llibre i allà va buscar transformació.

Ho va trobar, en el llibre posava que per transformar s'havia de dir: cua de gat, morro de gos fes que això es transformi en...!

I després el pallasso va dir:

- Cua de gat, morro de gos fes que això es transformi en avió!

I així el pallasso va agafar l'avió i se'n va anar.

Però quan era pel cel es va sentir Oh! Oh! Oh!

Sabeu per què? doncs, perquè el pallasso no sabia pilotar l'avió.

ANNA FIGUERAS PLANELLA

El coixí màgic

En Joan i els seus amics, a l'hora del pati, es dedicaven a explicar contes i històries que els hi havien passat.

Quan en Joan va tornar a casa seva va decidir anar a fer una migdiada al seu llit mentre la mare preparava el dinar. Va treure la vànova, va desfer el llit i va estirar el cap al seu coixí. De sobte va sentir una veu que deia:

- Vine, vine no te'n penediràs! Sóc jo, el teu pare.

En Joan va pensar que no podia ser perquè el seu pare era al cel, és a dir, s'havia mort feia molt de temps.

Llavors es va adonar que era un malson. Es va despertar i va sentir la seva mare que deia:

- Joan, Joan a dinar!

En Joan va arrencar a córrer i va baixar a dinar. El seu coixí mentrestant estava fent una cosa molt estranya, com si fes un crit. Quan va anar a dormir va trobar que el seu coixí era més llarg i va pensar: què pot haver passat?

L'endemà va veure que el coixí era molt més llarg, ell no l'havia ni tocar i pensava que la seva mare li havia canviat i li va preguntar:

- Mare, tu m'has canviat el coixí?

- No Joan, jo no t'he ni tocat el llit.

- Doncs què ha passat? -es preguntava en Joan.

La següent nit en Joan va pensar que era hora de veure què passava. I es va adonar que quan feia una cosa ben feta, deia la veritat, feia els deures i no es barallava amb els germans, els coixí creixia i quan feia tot el contrari, s'empetitia.

Com que li agradaven els coixins grossos, feia totes les coses bé i tothom estava content.

M. DOLORS JOU GIRONÈS

Adrià Corella, Eloi de la O Ruiz, Gala Jaile i Josep Batchellí.

Categoria E

Els nassos imaginaris

Hi havia una vegada un nen que feia malifetes.

El seu avi sempre li deia:

- Si dius mentides et desapareixerà el nas com a en Filferro.

El nen se'n reia per sota el nas d'allò que deia el seu avi.

Però un dia li va dir el mateix i el nen va sentir curiositat per saber aquella desconeguda història i digué al seu avi:

- Avi, qui era aquest Filferro? Explica'm la seva història!

L'avi en veure que el nen estava interessat li va explicar la història:

- Tot va començar amb una cigonya que mentia a tothom. Aquella cigonya era en Filferro. Bé, anem al gra -digué l'avi.

- Un dia, en Filferro va convidar tothom a sopar: a l'ós i l'óssa, la guineu, la tortuga, el pardal, la sargantana...

Al principi tots sospitaven d'ella, però hi van anar. Tots menys el mussol, que tenia bon nas.

El cas és que en Filferro va ficar la sopa en un gerro i, per tant, els altres no van poder menjar res.

Els animals enrabats van recórrer al mussol per deixar amb un pam de nas la cigonya. El mussol va suggerir que fessin el mateix, però amb un plat.

Quatre nits més tard, estaven tots reunits, fins i tot la cigonya, van servir el sopar amb plats. Quan va veure que havien de menjar en plats es va queixar perquè ella no podia menjar,

com si no tingués nas a la cara!

- Ho entens el que vull dir? Si enganyes els teus amics ells et pagaran amb la mateixa moneda. Au, ves a demanar-los perdó -digué l'avi.

- Tens raó, ara mateix hi vaig, avi -digué el nen.

ELOI DE LA O RUIZ

El regne de les fruites

Vet aquí fa molts anys al país de "Fruitanovensis". Una pera va anar al camp a fer pastetes, quan de sobte va topar amb una pedra que hi havia al camp.

La pera va voler treure la pedra i va trobar una altra a sota de la primera i va continuar gratant fins que va veure tota una columna.

Aleshores va anar a buscar els seus amics i amigues i els ho va dir.

Mentre tots grataven, més pedres anaven trobant i més forma tenia aquella cosa que trobaven.

Des de dalt d'una pedra es veien com cases sense sostre ni ports i algunes parets que semblaven muralles que envoltaven les cases.

Al cap d'una estona les fruites varen decidir reconstruir les cases i les parets aquelles tan grosses que deien que eren muralles.

Els sostres de les cases els van fer de branques i a sobre fulles grosses, les portes de plomes que hi havia per terra, les finestres de teranyina, les taules, cadires i prestatges els varen fer de pedra. Varen acabar de reconstruir les muralles envoltant en forma de cercle les cases i a cada banda hi van posar unes torres altes per vigilar la zona.

També varen tancar els camps que tenien al seu país. Hi ha una muntanya (que estava també a dins de les muralles) que, a dalt de tot, hi varen construir-hi un grandíol i preciós castell.

D'això fa molts i molts anys. Ara encara hi viuen les fruites en aquell país i us diré que feien cada classe de fruites:

Els raïms fan de bombers perquè fan passar l'aigua pel seu cos, les peres fan de mestres perquè de la panxa cap en avall tenen dibuixada la bola del món, les pomes fan de meteoròlegs perquè tenen una fulla al cap que els serveix de radar i les maduixes fan de metges perquè elles els poden donar "Salsonetes", que vol dir sang però en l'idioma "Fruitalà".

En aquesta història no hi ha cap problema ni desenllaç, aquesta història t'explica la vida de les fruites.

Ho sabies tot això sobre "el regne de les fruites"?

ADRIÀ CORELLA GONZÁLEZ

Perduts als Pirineus

Un dissabte d'hivern, un grup d'amics havien decidit fer una excursió als Pirineus. S'havien passat molts caps de setmana organitzant-la i al final s'havien decidit a fer-la.

Tots es van trobar a la plaça del poble. Anaven molt ben equipats amb roba d'hivern, molt de menjar i els sacs de dormir i les tendes de campanya.

Van començar la ruta que tenien marcada en un mapa i que tots la sabien de memòria. Feia un dia amb sol i van començar a caminar molt animats, però a la tarda es va començar a ennuvoliar i va caure una forta tempesta. Després de la pluja, va venir la boira i, com que no veien res del camí, van decidir que estaven perduts i ben desorientats i que el millor era acampar i l'endemà ja sortiria el sol i podrien seguir la ruta que tenien marcada al mapa.

Per sort, anaven ben equipats i van passar bé la nit, però quan es van despertar i van obrir la tenda van tenir una gran sorpresa en veure que tot estava ben nevat i res era igual que el dia abans. Si ja s'havien perdut, ara encara ho estaven més perquè el paisatge era totalment diferent.

Es van començar a espantar perquè no anaven preparats per caminar per la neu, però ho van fer igualment perquè tenien ganes de trobar alguna casa o algun camí que els portés en algun lloc.

Van caminar durant nou hores seguides i només hi havia silenci i un paisatge ple de neu. Tenien molt fred i no podien fer foc perquè les branques estaven molles.

Es feia fosc i ja haurien d'haver tornat a casa seva, però estaven pel mig dels Pirineus perduts i sense saber com tornar.

Es van començar a espantar i no sabien què fer.

Van decidir esperar l'endemà, el segon dia, per decidir com sortir d'allà.

Així van passar quatre dies.

Ja s'havia acabar el menjar i anaven bevent l'aigua gelada de la neu que hi havia a tot arreu perquè ja ni nevava.

Se'ls anaven acabant les forces i estaven espantats, desesperats, perquè pensaven que ja mai tornarien a casa seva i que s'hi passaven més dies podrien morir.

El cinquè dia, dos amics van anar a buscar llenya per fer un petit foc per escalfar-se i van veure un gos. Van pensar que era un bon senyal i que aquell gos tindria algun amo que els podria salvar. El van seguir com van poder perquè quasi no tenien forces, i van veure que aquell gos guardava un ramat de xais. Van veure el pastor de lluny i el van cridar demanant-li que els ajudés.

El pastor era molt bona persona i els va acompanyar a buscar els seus companys i els va portar a casa seva. Era una casa d'alta muntanya i tenia tota mena d'animals, vaques, xais, porcs, gallines... però no tenia ni llum ni telèfon per poder avisar les seves famílies.

Van estar a casa del pastor durant tres dies per recuperar forces. Després van poder seguir el camí que els va indicar el pastor.

Van arribar en un petit poble de França i allà van poder contactar amb els seus pares, que estaven buscant-los amb la policia feia més d'una setmana.

Al final tot va acabar molt bé, però van passar la més gran de les seves aventurers i van patir molt perquè havien pensat en molts moments que mai no podrien tornar a casa.

Després d'aquella excursió, en van fer d'altres, però molt més curtes, i sempre sortien si veien que feia un bon sol per poder seguir bé el camí.

GALA JAILE CASADEMONT

Els amos de l'aigua

Hi havia una vegada un mar on hi vivien molts animals. Cada un d'ells era amo de la seva part: al nord, l'amo era la foca; al sud, el pop; a l'est, el dofí i a l'oest, el peix espasa.

Un dia, al nord va passar un problema, hi van arribar una classe de criatures marítimes molt estranyes. Aquestes criatures se semblaven a una foca, un pop, un dofí i un peix espasa en un sol cos.

I tots els caps dels diferents punt del mar es van haver de reunir.

Quan van arribar tots al centre del mar, van comentar que a la seva part del mar també n'hi havia, i no només al nord. Els caps van haver de pensar una solució perquè les criatures

tornessin al seu hàbitat.

Van rumiar i rumiar durant molta estona.

I va començar dient el peix espasa:

- Em reuniré amb tots els peixos espasa i els faré rodanxes.

Després va contestar el dofí:

- No, peix espasa, ells també en tenen! Que no recordes que tenen una part del nostre cos igual que nosaltres quatre?

- Sí, doncs tu que en diries dofí?

- Jo proposo que els tanquem en un llac.

- Però en podrien sortir perquè també són foques i les foques poden anar per terra com jo -va contestar la foca.

- Aviam,... què faries tu foca?

- Jo els ficaria dintre d'una cova submarina i desèrtica i es moririen de gana.

- Sí, però com els tancaríem?

- És veritat, no hi havia pensat.

- Ahhh! Tu encara no has dit res, pop.

- Doncs... jo penso que ens hi hauríem de fer amics.

- Quèeeee!!!

- Sí, si ens fem amics podríem resoldre els nostres problemes.

Tots els caps van decidir que...

- Sí, sí, sí, sí, ens en farem amics! -van respondre tots alhora.

- I ens hi entenem parlant, no cridant, eh!

- Sí.

Així a ser. Van reunir totes les criatures marítimes.

Els quatre amos del mar els van demanar que es fessin amics seus.

- Volem ser amics vostres i si voleu teniu la part central del mar per viure-hi. També podríeu venir de tant en tant pels nostres territoris.

- Moltes gràcies per donar-nos aquestes terres i per fer-vos amics nostres -van respondre elles.

- De res. Benvinguts a la nostra i vostra terra del mar.

Parlant tot se soluciona i no barallant-se i fent guerres! Així ens entenem. Tots van viure feliços dins les profunditats del mar.

JOSEP BATCHELLI FONT

de Sant Hilari, van redactar uns quaderns per treballar a les classes i fer més amenes les sessions. D'aquests quaderns, n'hi havia per a cada nivell i per a cada cicle que, posteriorment, van ser editats amb il·lustracions adients, originals de Josep Maria Ramírez (Jou) i que van portar noms tan suggeridors com "Sardana guai!", "Sardana: quina canya!" i "Sardanegem". També es van buscar suports audiovisuals adients que s'han anat millorant de forma progressiva.

La campanya de 1998-1999 va tornar a assolir una xifra important: 98 escoles inscrites i 10.004 alumnes.

Com sol passar en totes les iniciatives, després del boom inicial la cosa es va començar a estabilitzar. Hi havia escoles que volien reposar un temps o assajar altres cursets de temàtica diferent. Per tant, hi va haver una reducció de participants el curs 1999-2000. Van participar-hi 80 escoles, i el nombre total d'alumnes va ser de 6.082. Una xifra semblant va assolir-se en el curs 2000-2001: 77 escoles amb 6.052 alumnes. En el curs 2001-2002 la corba torna a pujar gairebé amb 700 alumnes més, i les escoles inscrites van ser 87 i el nombre total d'alumnes 6.701. Enguany, en el curs 2002-2003, les escoles inscrites han estat 104 i el nombre total d'alumnes 8.017. Fa goig pensar que, en total, han seguit la campanya de "La sardana a l'escola" dins de l'horari lectiu uns 50.000 alumnes.

A mesura que la campanya es consolidava, també sorgien noves iniciatives. Per exemple, brindar l'oportunitat de reunir-se alumnes de diferents escoles participants, en una trobada multitudinària de cloenda del curset.

La primera experiència es féu a Cassà de la Selva l'any 2000. Van assistir-hi uns 1.500 alumnes de 17 escoles. A tots se'ls va regalar una gorra com a distintiu. La segona tingué lloc al vell estadi de la Devesa de Girona, el 2001. Van assistir-hi 24 escoles, amb 1.700 alumnes. Tots els participants van rebre una samarreta vermella de regal i la imatge de les rotllanes de

la mainada que ballaven sobre el fons de la gespa de l'estadi, com unes roses lles en moviment damunt de l'herba, va crear una imatge insuperable. L'any 2002 la festa va tenir lloc a la zona esportiva de Salt, el divendres 26 d'abril, hi van participar 31 escoles, amb 2.417 alumnes en total, i van ser obsequiats amb una samarreta taronja llampant. I, com ja s'ha dit al principi de l'article, aquest any la cloenda ha tingut lloc a Bescanó i ha comptat amb la participació de 2.937 alumnes, als quals s'ha regalat una samarreta de color cru.

A totes les festes de cloenda, a més de

les ballades perceptives, adaptades a l'edat dels participants -fins i tot amb sardanes de tirades curtes estrenades expressament-, hi ha hagut actuació de destacats animadors que han ajudat a fer la diada alegre i dinàmica.

Tenim el goig de saber que la iniciativa gironina ha estat molt comentada en altres territoris del Principat i que, actualment, la Federació Sardanista de Catalunya insta el Departament d'Ensenyament de la Generalitat perquè estengui aquesta campanya arreu del país.

El Carnestoltes a l'escola

Els capgrossos de Cicle Superior:

Els nens i nenes de 5è i 6è hem fet capgrossos. Hem fet servir caixes de cartró. Les hem folrat amb paper de diari i cola. Després els hem acabat amb paper blanc de cuina, els hem pintat, els hem fet cabells amb paper de seda. Ens hem inspirat amb els colors i les formes de Joan Miró i ens han quedat molt bonics.

La cercavila:

Aquest any hem fet la cercavila pels carrers del poble. Com que el tema monogràfic d'aquest any és l'obra de Joan Miró, tots els cursos ens hem inspirat en la seva obra a l'hora de fer les disfresses. Els d'Educació Infantil hem pres de model les estrelles i els astres, els del Cicle Inicial ens hem disfressat de paletes de pintor, els de Cicle Mitjà ens hem disfressat de quadre i els de Cicle Superior hem fet capgrossos inspirats en els seus colors i dibuixos. Com podeu veure, fem molta patxoca.

Les acusacions i la crema d'en Carnestoltes:

Un cop acabada la cercavila, ha arribat l'hora d'acusar en carnestoltes de totes aquelles coses que no ens agraden. Durant la setmana hem pensat les acusacions i un cop acusat de tot... el pobre Carnestoltes sempre acaba cremat.

L'escola per la pau

Gairebé sempre a l'escola ens dediquem a donar coneixements de llengua, matemàtiques, societat..., però potser ens hauríem de plantejar tots, molt seriosament, inculcar als nostres nens i nenes d'una manera força més insistent conceptes tan necessaris avui com la Pau, la Solidaritat, la Concòrdia... Potser d'aquesta manera d'aquí a uns anys quan, alguns dels nostres nens i nenes arribin a governar, recordin que hi ha altres maneres de solucionar els problemes del món: la primera, PARLAR. El diàleg, el respecte envers les idees dels altres, la solidaritat cap al proïsme, haurien de ser els preceptes de capçalera de cadascun dels nostres governants. Malauradament sembla que en tenen un altre a la capçalera

Hem fet una pancarta amb el lema NO A LA GUERRA. La vam fer amb les nostres mans pintades de colors i l'hem penjat a l'entrada de l'escola perquè tothom la vegi.

Els nens i nenes de 4t hem fem adhesius sobre la Pau a la classe de religió. A nosaltres tampoc no ens agrada la guerra i per això hem volgut posar-hi el nostre gra d'imaginació i com podeu veure ens n'han sortit uns quants prou bonics.

Aquí ens podeu veure a tots i a totes.

Sortida pel municipi

El dia 7 de març del 2003 els nens i nenes de 3r vam anar a estudiar els pobles del municipi. La Srta. Maria i la Srta. Pietat ens van acompanyar i també van venir la Maria i la Laura, que són dues nois que estan estudiant per ser mestres.

Després, en tornar a l'escola, hem fet un resum de totes les coses que vam veure i que les Srtas. ens van explicar

Estanyol

Al costat de l'església de Sant Andreu hi ha el cementiri i un comunidor. El comunidor és una mena de porxo que antigament servia perquè el sacerdot hi anés a pregar quan no plovia o per demanar que parés de ploure.

La plaça del costat de l'església es diu Josep Fontbernat i Verdager en homenatge a un senyor que va néixer a Estanyol. Al local social hi ha unes mostres de pedres volcàniques i una maqueta del volcà de la Crosa.

El Volcà de la Crosa

El volcà de la Crosa es va formar fa molts anys. A la primera explosió es va formar el cràter gran, que és dels més grans d'Europa. En una altra erupció es va formar el cràter petit a l'interior del gran.

Mentre baixem per un camí, en direcció al cràter, la senyoreta Maria ens explica què és l'aríjol, una planta enfiladissa que s'enfila gràcies a les punxes que té.

Baixant a l'interior del cràter, hi ha arbres i molts matolls com l'estepa, que serveix per raspallar la roba. Hi ha també pedres volcàniques, algunes amb olivina.

Ja som a l'interior del cràter. Alguns nens busquen olivina, uns cristalls verds enganxats a les pedres volcàniques.

Quan arribes a dins del cràter, no sembla un volcà, perquè tot és ple de camps de cultiu i arbres. Hi ha la boca d'una mina que serveix per treure l'aigua dels camps.

Vilanna

Vilanna és un poble amb molt de territori, hi ha molts camps i grups de cases en diferents llocs. L'església de Sant Mateu és a dalt d'un turó. Té un porxo a l'entrada i un rellotge de sol al campanar. Al costat hi ha el cementiri amb uns xiprers molt alts.

La Creu de Vilanna

És un monument en homenatge a nou persones a qui van afusellar en aquest lloc, perquè havien fet una reunió política i estava prohibit.

Hem arribat al mig del cràter on hi ha la boca de la mina per treure aigua. La mirem, però no hi hem entrat. La Creu de Vilanna és un monument per recordar que allà van morir 9 persones afusellades.

Durant la Guerra Civil, una bomba la va enderrocar i la van tornar a fer al cap de molts anys.

Hi ha noms que es veuen molt bé, però n'hi ha d'altres que no es veuen i no es pot acabar de llegir bé.

El Pou del Glaç

El Pou del Glaç no és un pou, és una torre circular feta de pedra que antigament servia per guardar el gel. Perquè el gel no es desfés, el tapaven amb palla.

Està en un lloc que no hi toca el sol, hi vas baixant per un corriol estret i ple de romagueres que has d'anar apartant per no punxar-te. Sembla una selva.

Monfullà

Des de Montfullà es veu Salt i Girona. L'església de Montfullà és a dalt d'un turó, hi ha unes escales per pujar-hi i, com a totes les esglésies del municipi, hi ha un cementiri al costat. En Marc Bosom ens va ensenyar el lloc on s'han fet unes excavacions i vam veure unes sitges. També s'han trobat restes d'un mosaic romà, però no el vam veure.

Associació Gent Gran de Bescanó

Continuant amb les nostres activitats, el mes d'octubre de l'any passat vam començar els diferents tallers del curs 2002-2003.

Els nostres tallers no són rutinaris i representen una oferta àmplia i variada: estany, vitralls, pintat de roba, pintat de figures, etc. A més, continuem fent patchwork, activitat que vam començar el curs passat.

Membres de l'Associació fent nines de drap en un taller que és la principal novetat del curs 2002-2003.

Aquest any hem ampliat l'oferta amb un taller on s'aprenen a fer nines de drap, tal com es pot apreciar a la fotografia que acompanya aquest escrit.

També seguim fent excursions i comencem a preparar la festa de la Diada de Germanor, que com cada any farem a l'Hotel la Terrassa de Platja d'Aro, el dia 6 de setembre d'enguany.

D'altra banda, tenim previst fer participacions del sorteig extraordinari de la loteria nacional de "Los niños de San Ildefonso", que es farà el mes de juny.

LA JUNTA

Activitats del Casal d'Avis de Bescanó

El Casal d'Avis de Bescanó continua fent activitats i cada vegada més participatives. De les moltes que realitza, n'hi ha que només són per als socis del Casal i d'altres on hi pot participar tot el poble. Per als mesos de maig i juny d'enguany hi ha previst un curs sobre Història de Catalunya, que abraçarà des dels ibers fins a la Guerra Civil. Aquest curs estarà obert a tothom que hi vulgui assistir.

No es pot deixar d'esmentar el viatge realitzat els dies 24 i 25 de març a Mallorca, on vam ser atesos pel Sr. Fageda, batlle de Palma, i vam poder gaudir de la visita a diferents indrets rellevants de l'illa. Creiem que va ser un èxit de participació malgrat la seva curta durada.

Foto de grup dels participants a l'excursió a Palma de Mallorca.

D'altra banda, cada mes es fa una excursió a indrets escollits pels nostres socis mitjançant una enquesta. La més recent és la que es va dur a terme el dimarts 29 d'abril per visitar la Generalitat. Pel dia 24 de maig està previst anar als monestir de Poblet i Santes Creus i, ja pel mes de juny, es viatjarà a Carcassonne.

A més llarg termini, concretament entre el 15 i el 21 de setembre, hi ha programada una visita a la històrica ciutat de Roma. I ja per la primavera del 2004 s'intentarà programar un viatge a Anglaterra, concretament a Londres i voltants, però d'això ja n'anirem parlant...

A part de les excursions abans esmentades, al Casal d'Avis es continua amb les classes de català i tall i confecció. També s'han fet classes de protocol -com parar bé la taula quan es reben invitats, etc.- i properament es portarà a terme un altre taller de memòria.

Per acabar, cal destacar que recentment es va celebrar el Carnaval i el primer aniversari de la junta del Casal, amb un dinar per a tots els socis al restaurant "la Barca". Però això és només una mostra, atès que ja hi ha un gran nombre d'activitats en preparació. L'acció no s'atura mai al Casal d'Avis de Bescanó.

LA JUNTA

Club Bàsquet Bescanó

A punt d'acabar una nova temporada!

Amb una nova Junta Directiva, i en Lluís Prat -com a president- i en Joan Ribas -com a coordinador- al capdavant, el Club Bàsquet Bescanó va encetar el setembre passat una nova temporada que, per aquestes dates, està a punt d'acabar.

Aquest any, amb dos equips inscrits en el campionat de Catalunya (sènior masculí i femení) i tres equips inscrits en el campionat territorial de Girona (preinfantil femení, infantil masculí i cadet femení); i amb un número aproximat de 75 nois i noies que durant tot l'any han pogut practicar aquest esport en competicions federades.

Els entrenadors d'aquests equips són:

Preinfantil femení: CARINA VALENTÍ

Infantil masculí: BRUCELEE MONTALBÁN

Cadet femení: CARLES RIBOT

Sènior femení: JOAN RIBAS

Sènior masculí: RAMON PLANELLA

Si tots els equips estan duent a terme una bona temporada, d'entre aquests cal destacar la trajectòria de l'equip sènior masculí que, classificat en tercera posició del Grup 6è de Tercera Catalana del Campionat de Catalunya, durant el mes de maig disputarà la fase d'ascens a Segona Catalana, assolint d'aquesta manera el màxim nivell que un equip del Club Bàsquet Bescanó hagi pogut aconseguir (tot i que en temporades anteriors s'haguessin realitzat molt bones campanyes).

Per aquest motiu, és important comptar amb la presència de tot el públic que sigui possible en els partits del disabte a la tarda per poder aconseguir aquell objectiu.

Classificacions a data 13-4-03

Equip	J	G	P	TF	TC
GRUP 6È DE TERCERA CATALANA (SÈNIOR MASCULÍ)					
1. C.B. Lloret "A"	26	24	2	2.245	1.488
2. C.E. Maristes Girona	26	23	3	2.222	1.851
3. C.B. Bescanó	26	18	8	2.139	1.786
4. C.B. Sant Feliu	27	17	10	1.910	1.677
5. B.C. Palafrugell "A"	26	15	11	1.891	1.766
GRUP 5È DE TERCERA CATALANA (SÈNIOR FEMENÍ) SEGONA FASE					
1. B.C. Maçanet "B"	4	3	1	251	183
2. C.B. Cellerà	4	2	2	209	219
3. C.B. Bescanó	4	2	2	194	186
4. B.C. Fontajau-Agarvitel	4	1	3	181	247
CADET FEMENÍ NIVELL B					
1. C.B. Roses	24	23	1	1.377	814
2. Cor de Maria	26	20	6	1.666	1.317
(...)					
13. C.B. Olot	26	6	20	1.074	1.495
14. C.B. Bescanó	26	2	24	862	1.601
INFANTIL MASCULÍ (SEGONA FASE)					
1. C.B. Banyoles	10	10	0	706	303
2. C.B. Farners	9	8	1	593	302
3. Cor de Maria	10	6	4	452	390
4. C.B. Bescanó	10	5	5	535	478
PREINFANTIL FEMENÍ (SEGONS FASE)					
1. C.E. Maristes Girona	10	9	1	604	341
2. GEIEG	9	8	1	546	189
3. C.E. Vedruna	9	7	2	546	322
(...)					
7. C.B. Bescanó	11	2	9	432	668
8. Cor de Maria	10	0	10	174	628

Totes les classificacions i els resultats de la jornada poden consultar-se a la pàgina web www.basquetcatala.com. Durant aquest any, el Club Bàsquet Bescanó ha tornat a participar en l'organització de l'exitosa Quina de Nadal i en la festa de l'esport que tindrà lloc properament.

Cadet femení.

Preinfantil femení.

Sènior femení.

Infantil masculí.

Sènior masculí.

Activitats del Club Patinatge Bescanó

El Club Patinatge Bescanó ha realitzat les següents activitats entre el mes de novembre del 2002 i el març del 2003.

Proves de la Federació Territorial de Patinatge

El dia 1 de febrer les nostres patinadores Inés Àvila i Afra Gómez es van presentar a les proves de Certificat d'Aptitud que es van celebrar a Salt.

La 1a convocatòria d'Iniciació "A", organitzada al pavelló d'esports de Bescanó el passat 9 de febrer, va comptar amb la participació de les patinadores bescanonines Germina Bastardes, Laura Luque, Sara Mira, Agnès Pagès i Jéssica Zatarain.

Andrea Álvarez, Maria Busquets, Èlia Mató i Meritxell Font, quatre de les nenes del curset, van prendre part en les proves de Preliminar I disputades al pavelló de Llagostera el passat 23 de febrer. Cal destacar l'estil i l'elegància del seu patinatge.

L'1 de març se celebraven a Salt les proves de Promoció nivell I en què el C.P. Bescanó va presentar-hi Maria Carballo, Anna Figueras, Agnès Pagès i Jéssica Zatarain en la modalitat escola (F.O.) i Àlex Fernández, Aida Gil, Cristina Vila, Marta Samper, Sara Gallardo, Marina Vila, Sara

Les patinadores que amb la coreografia "fúries infernals" van quedar setenes en el campionat d'Espanya de grups de show disputat a Reus els dies 22 i 23 de novembre.

Redondo, Anna Xargay, Mireia Campasol, Alba Quintana, la Joanmiquel, Sandra Abad, Marta Arteaga i Anna Figueras en la modalitat lliure.

Finalment, Laura Fernández, Laia Font, Afra Gómez i Laura Turón van participar en la modalitat escola (F.O.) de la 1a convocatòria d'Iniciació "B", que es va dur a terme a Cassà de la Selva el passat 23 de març.

A l'esquerra: El campionat de Debutants organitzat a Maçanet el 15 de març va comptar amb una àmplia representació de patinadores del nostre club.

Pàgina de dreta, a dalt: Patinadores i entrenadores del nostre club que van participar en el campionat de Promoció celebrat el diumenge dia 24 de novembre a Salt.

Campionats de la Federació Territorial de Patinatge

Els dies 22 i 23 de novembre de 2002 es disputava a Reus el campionat d'Espanya de grups de show, que va comptar amb la participació de les patinadores bescanonines Laura Claparols, Raquel Llagostera, Cristina Masó, Olga Costa, Anna Juvé, Èlida Matamala, Verònica Justícia i Anna Obrero amb la coreografia "fúries infernals", amb la qual obtingueren la setena plaça.

L'endemà, diumenge 24 de novembre, se celebrava a Salt el campionat de Promoció en el qual les patinadores del nostre club van obtenir els següents resultats: Germina Bastardes i Inés Àvila van assolir la 1a i la 4a plaça en la modalitat escola (F.O.), i Germina Bastardes, Laura Luque, Judit Calvet i Jéssica Zatarain van quedar 2a, 3a, 18a i 20a, respectivament, en la modalitat lliure.

Finalitzant l'any, el 15 de desembre, es va organitzar a Maçanet de la Selva el campionat de Debutants. En la categoria infantil van participar-hi Neus Bagué i Elisabet Soler, que van obtenir el 3r i el 4t lloc en la modalitat escola (F.O.), i la mateixa Neus Bagué, que va quedar 6a en modalitat lliure. En la categoria aleví, Laura Fernández i Laia Turón van assolir el 2n i el 5è lloc en la modalitat lliure.

Raquel Gómez va quedar 3a de la categoria femenina i Iván Acedo va ser el 1r de la categoria masculina en el campionat provincial de cadet celebrat a Palafrugell el 16 de març de 2003. Ambdós patinadors bescanonins van classificar-se per disputar el campionat de Catalunya cadet previst per als dies 26 i 27 d'abril a Amposta.

Festivals i activitats d'esbarjo

Amb el grup de "fúries infernals" hem participat als festivals de Figueres, Girona i Cassà de la Selva, amb el del "llibre de la selva" als de Sarrià i Serinyà i amb el grup de "flama celta" al de Figueres.

Com cada any, per Nadal vàrem fer cagar el tió, que va ser seguit per un pica-pica amb el qual vam donar per acabat l'any 2002.

CLUB PATINATGE BESCANÓ

Bons resultats dels jugadors del Club Tennis Bescanó

Els mesos de novembre i desembre de l'any passat, els jugadors i jugadores del nostre club van participar en el Torneig d'Empúriabrava de Tennis amb un resultat excel·lent, ja que quatre dels cinc participants van quedar campions de les seves categories.

En categoria infantil Grup A, el nostre jugador Jonathan Carvajal va guanyar tots els partits disputats i, per tant, es va proclamar campió. També van quedar campiones de la categoria infantil femenina Grup A les tennistes bescanonines Alba Pisserra i Anna Martins, que van guanyar els seus compromisos. En canvi, la Sílvia Quer, va tenir la mala sort de lesionar-se en segona ronda i no va poder optar a aconseguir cap trofeu.

Per últim, la Judit Serrat, en categoria cadet de jugadores federades, va guanyar la final a Alba Comaposada, per 6-4, 6-7 i 6-2, en un partit de molt patiment, ja que va durar gairebé tres hores.

Només ens resta donar l'enhorabona a tots els membres del nostre club esperant que continuï la ratxa positiva.

Ara el pròxim compromís de la nostra jugadora Judit Serrat és a Llafranc en el 1r Circuit juvenil provincial de tennis. Si pot quedar entre les vuit primeres classificades del torneig, la Judit tindrà l'oportunitat de jugar el màsters de tennis de la Federació Catalana de Tennis. Que hi hagi sort!

Si vols jugar a tennis ara tens l'oportunitat de fer-te soci o bé fer el curset del nostre club. Posa't en contacte amb nosaltres i t'informarem, només cal trucar al telèfon 659 31 97 91 i demanar pel Sr. Fidel. Fes tennis, esport i canya.

CLUB TENNIS BESCANÓ

D'esquerra a dreta, Jonathan Carvajal, Alba Pisserra, Anna Martins i Judit Serrat, els campions del Club Tennis Bescanó.

Una persona gran activa és una persona sana

Aconseguir més esperança de vida ha estat un guany del segle XX. Ara, al segle XXI, el repte és millorar la salut en aquests anys.

De fet, els experts no es posen d'acord respecte a quan comença la vellesa, ja que depèn de molts dels factors de la vida que s'ha portat: l'alimentació, l'activitat física i mental, la professió, els esdeveniments viscuts i la manera de viure'ls... i no només l'edat cronològica.

Entre els factors que acceleren l'envel·liment hi ha els següents:

- L'alimentació excessiva/obesitat
- L'estrès
- La hipertensió
- El tabaquisme
- L'alcoholisme
- La soledat
- El sedentarisme

Entre els factors que retarden l'envel·liment trobem els següents:

- El son tranquil
- L'exercici corporal continuat

- La bona nutrició
- La integració a la comunitat

La societat ha de donar a l'ancià l'oportunitat de seguir actiu físicament i mentalment; així aconseguiran millorar la qualitat de vida i de salut.

Per cuidar la ment:

És molt important mantenir la ment en constant activitat: aprendre, parlar, escoltar... estar al dia de l'actualitat del món (llegir el diari, escoltar la ràdio, participar de xerrades...).

La família juga un paper fonamental perquè és font d'estimació. L'entorn familiar ajuda a millorar la supervivència i la salut mental.

Per cuidar el cos:

A més de l'alimentació adequada, una activitat física aeròbica regular i suau comporta molts beneficis, entre ells:

- Millora la sensació de benestar general

Mantenint-nos actius ens mantindrem sans.

- Millora la salut física: cor, articulacions, pressió arterial...
- Ajuda a mantenir un estil de vida independent

És suficient amb caminar un mínim de quatre vegades per setmana, entre trenta i seixanta minuts (si és cada dia molt millor). També hi ajuda tenir cura de l'hort, del jardí... Tot allò que impliqui moure el cos suaument i regularment.

Hem de tenir present que sempre hi ha una activitat física recomanable per a qualsevol estat de salut d'un individu (diferent segons la seva capacitat física).

Una mica més de Verdaguer

Des de la finestra de les lletres de La Pilastra ens permetem afirmar que l'any Verdaguer no ha estat un moment de lloa aïllat. Ho hem pogut constatar, per exemple, a través d'un opuscle que ens ha arribat de Calella, el 24 de setembre de 1945. És curiós: en un moment de bel·licisme incipient a Europa, pobles de mar, com Calella, es plantegen unes Festes literàries del primer centenari del naixement de Mossèn Cinto Verdaguer, organitzades per la Secció d'Investigacions d'Acció Catòlica (SIAC), amb el patrocini de l'Ajuntament. A més, la Obra Sindical de Educación y Descanso (OSDE) també oferí la seva cooperació. La Junta de l'organització comptà amb el batlle de la ciutat, president d'honor, Manel Alabem Romaní i es nomenaren els vocals següents: Jaume Marxuach Flaquer, president de la SIAC; Oscar Llobera Prous, Josep Andreu Gay, de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament; Josep Torrent Bou, de l'OSDE; Joan Pere Masó i Francesc Noguera Comas, de la SIAC.

Quan l'ull del matí
esborra el camí
de l'últim estel,
ja tresca que tresca
el Mossèn de bresca,
el Mossèn de mel.

Sotaneta negra,
morenet i alegre,
i el cor ple de llum,
si el camí perdia
té l'Amor que el guia,
l'Amor que el consum.

- Déu de cims i valls,
Déu meu dels cristalls
d'aquesta hora pia:
ara que és tot quiet,
digueu-me baixet
quin cant us plauria...

- Jo vull un cant sol:
el del rossinyol
que nasqué en la plana;
que si ha vingut d'ell,
tot cant és joiell...
qui el vol, li demana!-

Quan el sol nasilla
i el rou es fonia
com ho féu l'estel,
va tresca que tresca

el Mossèn de bresca,
el Mossèn de mel.

- Déu vos guard, camí,
crestetes del pi,
blau llunyà de serra,
aranyó que fila,
gotim que titil·la
flaire, humit, de terra;

Déu et guardi, cor,
de les arpes d'or
dels ocells de llum;
Déu et guard, font santa;
cristallet que canta,
cristallet-verdum.

Que cerca son dolça
del clotet de molsa,
del clotet pelfat;
Déu et guard, masia
amb l'amor que hi cria
la pau del sembrat.

Trobador he vingut,
i em sento menut
davant la gran troba;
em sento petit
davant l'infinit
de tanta llum nova.

Fer un calze, voldria
amb la pedreria

Es concedí el primer premi, de 500 pessetes, a la composició número 38, amb el títol "El mossèn de mel", que portava el lema *Vocacions* -en aquestes Festes a Verdaguer es presentaren vuitanta-una composicions en prosa i vers, en castellà i català-. El jurat qualificador, presidit pel professor i publicista Carles Salicrú Puigvert, era constituït, a més, pels vocals Josep Maria Millàs Vallicrosa, catedràtic i periodista; l'historiador i publicista Josep Palomer, i pel secretari Josep Maria Vilà, periodista i escriptor. Foren 15 temes, tants com premis. Ens permetem publicar el primer, atorgat per l'Ajuntament i el Bisbe de Girona, Josep Carrià i Inglés, de 500 pessetes, a la millor composició sobre el tema "Verdaguer, sacerdot i poeta".

Tema I: **Verdaguer, sacerdot i poeta**

Título de la composició premiada: *El Mossèn de mel*

Lema: Vocacions

Autor: JOSEP PUNSOLA VALLESPÍ, de Mataró

de tot el que veig.
I donar-lo a l'aire
perquè el dugui enlaire
l'encens de l'oreig.

Ajudeu, germans!
vesseu vostres cants
al fons del meu pit,
que el calze més bell
me'l demana Ell,
i el vull tot florit...-

El matí ha fet via...
va entrant el migdia
amb un crit d'anhel...
i tresca que tresca
el Mossèn de bresca,
el Mossèn de mel.

Ja el degotar cèlic
del nèctar angèlic,
del nèctar més bo,
cabdella les rimes
de les hores primes
de cada racó.

La paraula és cant!
ha nascut, cantant,
un bell torb d'aloses,
que se'n puja enlaire
curullat de flaire
del seu pit de roses.

I escolta el camí,
la cresta del pi,
el blau de la serra,
l'aranyó que fila,
la casa tranquil·la
voltada de terra,
l'el raig de la font...
i s'encanta el món,
presoner del so...
quan aquesta acaba,
qui rima escoltava,
escolta oració:

- Déu dels cims i valls.
Déu meu dels cristalls
de les hores pures:
un calze us he fet...
vostre és el secret
de les criatures,

Vostre és son perfum,
i vostra sa llum...
com que vostre és tot,
vostra és l'obra neta
d'un home poeta
que heu fet de sacerdot.-

Quan la tarda besa
l'oració, i la desa
per tornar-la estel,
ve tresca que tresca
el Mossèn de bresca,
el Mossèn de mel.

Podem veure que, trescant trescant, el mossèn poeta és -i serà- universal, per la seva ploma, la seva Fe, el seu do de paraula i, sobretot, per la seva sensibilitat que, lluny d'afeblir-lo, el convertí en un seguidor de l'Amat i de la fortalesa espiritual.

DOLORS VILAMITJANA

recollida selectiva

FEM UN REPÀS!

PAPER I CARTRÓ -CONTENIDOR BLAU-
Diaris, revistes, folis, cartes, llibres, cartró...

VIDRE -CONTENIDOR VERD-
Ampolles de vidre, ampolles de refrescs, d'aigües, de suc, de begudes alcohòliques, pots d'aliments o de conserva, ampolles de cava...

ENVASOS LLEUGERS -CONTENIDOR GROC-
Envasos de plàstic que no hagin contingut productes tòxics i perillosos, llaunes de refrescs o de conversa, brics, taps de plàstic o metàl·lics, porexpan, bosses de plàstic.

MEDICAMENTS

PILES

...i RECORDA!!!

SERVEI DE RECOLLIDA DE MOBLES I TRASTOS VELLS

Al municipi hi ha un servei gratuït de recollida domiciliar de mobles i trastos vells que té establert un dia de recollida al mes. Si ens en volem desfer, cal dipositar-los al costat del contenidor d'escombraries més proper la nit abans de la recollida.

DIA DE RECOLLIDA: PRIMER DIMECRES DE CADA MES

RECORDA:

Només es recolliran els mobles i trastos vells el dia establert de recollida.

Cal respectar el dia de recollida i evitar deixar-los al carrer quan no toca. Evitem tenir els nostres carrers bruts.

FEM AMBIENT. COL·LABOREM